„NE PREOCUPĂM SĂ FACEM DIN SPORT CU ADEVĂRAT O ȘCOALĂ A CARACTERELOR"

(Urmare din pag. 1)

rea sportului în țară. Făurirea bazelor sportive prin munca patriotică a tineretului se înscrie în înseși obiectivele educative, cu nobile năzuințl pentru formarea viitorilor cetățeni ai Republicii.

Și fundamentînd activitatea sportivă pe elementul educativ — ne spune, în continuare, distinsul interlocutor — ne străduim să învățăm copiii noștri ca de la cea mai fragedă vîrstă să deprindă admirabilele virtuți sportive, menite să le tonifice viața, sub raport fizic și spiritual.

Să nu uităm că intelectualizarea vieții noastre și industrializarea în plină dezvoltare creează un sedentarism fizic care-și află în exercițiul sportiv un antidot dintre cele mai active.

Sportul nu mai e azi, în România, un mijloc și un spectacol, ci a devenit O AUTENTICĂ ȘCOALĂ DE FORMARE A CARACTERELOR, căreia partidul nostru și statul i-au asigurat condiții în plină dezvoltare.

O mare sală de sporturi, cu 1 000 de locuri, în valoare de 4 500 000 lei — din fondurile centrale ale C.N.E.F.S. — în curs de amenajare la Pitești, va stimula activitatea sportivă și în sezonul rece, după cum, reședință a unei puternice industrii petrochimice, Pitești va fi dotat cu piscine de care se va folosi în mod curent sportul românesc.

Necesitățile tehnice ale Uzinei de autoturisme includ piste de încercare, piste care reprezintă capul de pod al unui viitor autodrom, cel de la Colibași, în curs de construire.

— Vor fi fabricate oare și automobile de curse, în uzina de la Colibași?

— Ceea ce vă pot spune de pe acum e că la startul viitorului Raliu n-ar fi exclus să aflăm și un nou tip de mașină românească, mai puternică, în competiție directă cu mașini de peste hotare.

Întîmpinăm pe plan sportiv cel de-al X-lea Congres al Partidului Comunist Român și jubileul celei de-a XXV-a aniversări a Eliberării, cu înfăptuirea unui complex școlar sportiv la Cîmpulung, unde sprijinul direct al C.N.E.F.S. a făcut să se realizeze cu adevărat un așezămînt modern: local școlar, cu 16 clase de studiu, o sală de sporturi, un internat cu 184 locuri, cantina și un stadion care poate fi numit olimpic, deoarece însumează standardele tehnice aferente.

Și tot la reședința județului Argeș, încă un stadion municipal, în zona industrială Pitești-Sud, ce răsare acum, prin muncă patriotică, dintr-o viroagă astupată prin mii de ore prestate cu convingere și voioșie de către tineretul care va face sport pe pistele și pe gazonul acestui nou stadion. Dar să nu uităm că și stadionul cel mare — 1 MAI — cel care are o capacitate de 15 000 locuri, și-a sporit patrimoniul: tot prin muncă patriotică i-au fost alăturate încă două terenuri de antrenament, în curs de finisare.

...Și, în acest timp, în satele din zona colinară și montană, acțiuni continue vor da viață unui vechi deziderat: organizarea schiului, a săniușului și a excursiilor atingînd și nivelul alpinismului, în mod metodic și cu asigurarea dotației ce-o implică o asemenea organizare, de fel conjuncturală.

Atletismul și natația trebuie să fie astfel practicate în județul Argeș încît, o dată cu alfabetizarea, fiecare copil de vîrstă școlară să înceapă și aceste discipline, fără de care noi considerăm că orice joc sportiv nu-și poate afla practicarea.

Politica partidului nostru, de ridicare a satelor, își găsește și în sportul de masă un catalizator care valorifică acest imens rezervor de energii pe care tineretul satelor îl asigură națiunii și din care se pot obține selectări de recunoscută valoare pentru sportul național.

În Argeș, — ne spune, în continuare interlocutorul nostru — pentru moment sportul nu a format protagoniști de nivel republican, — mă refer la o succesiune susținută, nu la elemente individuale — dar a creat condiții active pentru dezvoltarea multilaterală a unei autentice mișcări de masă.

Aici socotim noi — subliniază tovarășul Gheorghe Năstase — **că se găsește temeiul viitoarei activități argeșene, de aici vor porni rezultatele menite să consacre și campioni.**

Cadre didactice, antrenori, instructori metodiști și activiști organizatorici, precum și un sănătos spirit care le însuflețește munca, iată și acești factori chemați să niveleze un drum pe care se merge și în județul Argeș, într-o cadență viguroasă

★

Popas de onoare, cel de-al X-lea Congres al Partidului deschide întregii țări perspectivele luminoase care sînt deopotrivă chemare și îndemn spre viitoarele noastre succese.

DUPĂ ETAPA A II-a A BALCANIADEI DE MOTOCROS

Actuala echipă națională nu e în formă

Planurile sportivilor bulgari de a se ține cît mai aproape de alergătorii români în etapa de duminică, disputată în București, au reușit la dimensiuni nescontate, probabil, nici de oaspeți. Rezultatele lor au fost facilitate însă și de palida rezistență opusă de gazde. Ce li se poate reproșa celor 6 concurenți români? În primul rînd, fluctuația de formă. Se punea mare preț, de pildă, pe Constantin Goran, el fiind socotit concurentul cu cele mai mari șanse de a urca în fruntea clasamentului individual. Și a avut, mai mult ca oricînd, posibilitatea de a realiza această performanță, atunci cînd liderul competiției, St. Gheorghiev, pierduse prima manșă, din cauza unei defecțiuni mecanice. Dar Goran a părut obosit, lipsit de nerv, „înotînd" pe undeva pe la jumătatea cursei. De asemenea, Cristian Dovids, un alt om de bază al echipei, nu a dat dovadă de inițiativă, mulțumindu-se să fie... prăfuit de fruntașul întrecerii. Tînărul Aurel Ionescu ar fi putut să aducă un aport mai substanțial în formație, dacă acționa cu mai multă prudență în manșa secundă, cînd — aflat pe primul plan al disputei — s-a rostogolit și a pierdut teren prețios. Otto Stephani și C. Coman n-au amintit mai nimic din cursele care, cîndva, i-au consacrat. Este drept că au intervenit și acele nedorite defecțiuni mecanice care — pur și simplu — dau peste cap clasamentele. În prima manșă, s-a rupt pedala de la motocicleta lui Aurel Ionescu, pentru ca, mai tîrziu, Ștefan Chițu, de departe cel mai bun alergător al concursului, să fie victima unei pene de cauciuc.

Duminică a fost o zi fierbinte de vară, supraîncălzită parcă și de necazurile pricinuite spectatorilor de comportarea necorespunzătoare a unora dintre selecționați. La Sofia, pe concurenții români îi așteaptă un concurs foarte greu. Este necesară deci o restructurare a programului de pregătire și întărirea lotului republican cu oameni de la clasa 500 cmc. Ne gîndim la Ervin Seiller și Petre Paxino, alergători experimentați, care ar mări substanțial potențialul echipei în lupta pentru cucerirea definitivă a cupei puse în joc. Căci, trebuie să recunoaștem cu toții, către această performanță nu te poți încumeta să pleci la Sofia cu echipa care a evoluat duminica trecută.

Tr. IOANIȚESCU

CLASAMENTELE DIVIZIEI A LA ÎNCHEIEREA TURULUI

GRECO-ROMANE

1. Dinamo Buc.	11	11 0 0	321—65	33
2. Steaua	11	10 0 1	287—90	31
3. Metalul Buc.	10	8 0 2	207—113	26
4. Rapid București	11	7 0 4	159,5—146,5	25
5. Electroputere Cv.	10	6 1 3	161—127	23
6. Steagul r. Brașov	11	6 0 5	176—160	23
7. Pescărușul Tulcea	11	3 0 8	161—127	23
8. Dunărea Galați	11	4 1 6	160,5—237,5	20
9. C.F.R. Timișoara	11	3 1 7	134—214	18
10. Progresul Buc.	11	2 1 8	133,5—216,5	16
11. C.S.M. Reșița	11	2 0 9	111—233	15
12. A.S.M.T. Lugoj	11	1 0 10	75,5—268,5	13

LIBERE

1. Steaua	11	11 0 0	300—96	33
2. Rapid Buc.	11	7 0 4	211—180	25
3. Steagul r. Brașov	11	7 0 4	206,5—173,5	25
4. Olimpia Satu Mare	10	6 1 3	197—163	23
5. Dinamo București	11	4 3 4	180—188	22
6. Dunărea Galați	10	5 1 4	205—163	21
7. Progresul București	11	3 3 5	187—202	20
8. A.S.M.T. Lugoj	11	4 0 7	169—209	19
9. Metalul Tîrgoviște	10	4 1 5	143,5—196,5	19
10. Mureșul Tg. Mureș	11	4 0 7	164—236	19
11. C.S.M. Cluj	10	3 0 7	149—215	16
12. Progresul Brăila	9	0 1 8	115,5—182,5	10

ÎNCEPE CAMPIONATUL DE VITEZĂ PE ȘOSEA

Prima etapă a campionatului republican de viteză pe șosea va fi găzduită duminica viitoare de orașul Brăila. Pe foile de concurs sînt înscriși peste 80 de participanți din București, Brașov, Satu Mare, Oradea, Pitești, Tg. Mureș, Galați etc. În program figurează următoarele probe: motorete „Carpați" pînă la clasa 125, clasele 250, 350, 500 cmc și atașe.

PUȚINE SATISFACȚII DUPĂ „CUPA BUCUREȘTI"

● A fost alcătuit lotul de pistă pentru C. M.

Test de primă importanță în vederea campionatelor mondiale de la Brno, concursul internațional de pistă dotat cu „Cupa București" a scos în evidență atît aspecte pozitive cît și carențe ale pregătirii cicliștilor noștri. Evoluția echipei de urmărire a avut darul să ne dea unele speranțe pentru viitor. Alcătuită din *Mircea Virgil, Marin Ioniță, Constantin Gonțea* și *Ștefan Leibner*, formația antrenată de *Iulian Gociman* și *Mircea Mihăilescu* a dat satisfacții. Ea a cucerit primul loc și a realizat cele mai bune timpuri din acest sezon. Echipa nu este încă sudată. Constantin Gonțea execută slab schimburile, forța și contribuția echipierilor nu este egală, iar finalurile nu sînt încă la nivelul cerut unei echipe cu pretenții în activitatea internațională. Fără îndoială, lucrurile se pot ameliora pînă la campionatele mondiale. Dar, în afara antrenamentelor, băieții au nevoe de concursuri internaționale în cadrul cărora să se rodeze, să capete experiență, să se omogenizeze. Este o problemă asupra căreia federația de specialitate trebuie să reflecteze serios.

La viteză, speranțele au fost spulberate. Florian Negoescu nu ne-a probat cu nimic perspectivele sale în această probă. Paul Soare a avut o comportare onorabilă, însă performanțele sale nu-l recomandă — cel puțin deocamdată — pentru a fi aliniat la startul mondialelor. Nici la tandem lucrurile nu stau mai bine. Antrenorii și federația continuă însă să manifeste încredere în cuplul fraților Negoescu. Așa se face că tandemului i se oferă și pe mai departe condiții de pregătire. Rămîne de văzut cum vor înțelege George și Florian Negoescu să le folosească. În cazul cînd vor fi prezenți la Brno, ei au datoria să răsplătească încrederea ce li s-a acordat.

În probele de urmărire individuală și 1 000 m cu start de pe loc discuția este, de fapt, încheiată. Au pus punct alergătorii care ne-au reprezentat în „Cupa București" (St. Leibner, Paul Soare, Gh. Juravle). Performanțele lor sînt atît de departe de actualele exigențe internaționale încît nici nu se poate pune problema recuperării diferenței în cele 40 de zile care au mai rămas pînă la startul C.M.

Așadar, „Cupa București" a cernut, ca o sită, lotul național de pistă, lăsînd în echipa ce se pregătește pentru campionatele mondiale doar cîțiva sportivi. Este o situație puțin plăcută, dar aceasta este realitatea. Ce a dus la actuala situație este de competența federației să analizeze și, mai ales, să stabilească măsurile ce se impun pentru ca velodromul să progreseze.

H. N.

În ședința sa de aseară, Biroul F.R. Ciclism a analizat propunerea făcută de colegiul de antrenori și a stabilit lotul național de pistă care intră în pregătire pentru campionatele mondiale de la Brno.

Lotul este alcătuit din FLORIAN NEGOESCU și GEORGE NEGOESCU — rezervă ION FLOREA (pentru viteză tandem); MIRCEA VIRGIL, MARIN IONIȚĂ, CONSTANTIN GONȚEA, ȘTEFAN LEIBNER — rezervă PAUL SOARE (pentru urmărire pe echipe). Antrenori: IULIAN GOCIMAN și MIRCEA MIHĂILESCU.

Start în proba de tandem

Ciclismul de pistă are nevoie de vedete autentice

— ESTE DE PĂRERE VICECAMPIONUL OLIMPIC LIJN LOEVESIJN

Finul tactician al ovalului de beton, olandezul Lijn Loevesijn, este de profesie măcelar. Pentru a participa la concursuri el trebuie să-și convingă patronul din Amsterdam să-i permită aceasta și lucrul nu este ușor. Se pare însă că ultimele performanțe (medalia de argint — împreună cu Jan Janssen — la tandem viteză și locul VI la 1 000 m cu start de pe loc la Jocurile Olimpice de la Ciudad de Mexico) i-au creat o situație favorabilă. Așa se face că tot mai des el capătă încuviințarea patronului pentru participarea la întreceri peste hotare. Cu toate acestea, Lijn se gîndește tot mai mult la un contract de profesionist...

Născut la 2 ianuarie 1949, începe să practice ciclismul în 1966. O primă confirmare a valorii sale a obținut-o cu un an în urmă pe velodromul Dinamo, iar consacrarea în toamna trecută la Ciudad de Mexico. N-a participat încă la nici un campionat mondial, dar speră s-o facă cu prilejul întrecerilor de la Brno. Membru al clubului sportiv Olympia Amsterdam, tînărul pistard vrea — ca și colegul său de... tandem, Jan Janssen — să calce pe urmele liderului ciclismului olandez, marele Jan Janssen, învingătorul „Turului Franței" de anul trecut.

— Cum vi s-a părut concursul internațional de la Dinamo?

— Excelent! Tocmai de aceea succesul echipei mele mă bucură în mod deosebit. Pista este deosebit de bună și permite — așa cum s-a văzut, de altfel — realizarea unor performanțe de valoare.

— Care sînt — după părerea dv — cauzele care determină scăderea interesului pentru ciclismul de pistă?

— Dacă le-am cunoaște ne-ar fi ușor să le eliminăm.

— Și, totuși...

— Cred că programul întrecerilor de pistă a devenit anost. Mereu aceleași probe, mereu aceiași oameni. Nimic nou, nimic atrăgător. Au mai fost și Jocurile din Mexic care au urcat performanțele la un nivel inaccesibil la șes. Organizatorii curselor pe velodrom ar trebui să mizeze mai mult pe cursele cu antrenament mecanic. La noi, în Olanda, la astfel de întreceri vin 35—40 000 de spectatori, pe cînd la concursurile obișnuite abia se adună 5—600. Apoi, vina este și a dv, a gazetarilor sportivi. Ați uitat să mai faceți vedete din pistarzi. Acordați toată atenția fondiștilor. Fără ajutorul ziariștilor sportivi, ciclismul — fie el de șosea fie de pistă — este un sport ca și inexistent. Ar trebui să abandonați măcar din cînd în cînd mașina caravanei rutiere și să luați loc în tribunele velodromului. Ciclismul de pistă are nevoie de vedete (este drept, autentice) pentru a se relansa.

— Și despre amatorism — în ciclism, firește — ce părere aveți?

— Ciclismul este un sport greu. Oamenii sînt din ce în ce mai puțin dispuși să facă eforturi mari exclusiv din dorința de a dobîndi glorie. Pe tineri îndeosebi îi atrage mai mult dansul, televizorul, excursia. La noi, majoritatea celor care intră în ciclismul de performanță o fac cu scopul de a obține un contract de profesionist. Și lucrul acesta devine din ce în ce mai greu. Ciclismul de plăcere, în genul cicloturismului, este într-adevăr ceva frumos. Spre el trebuie să atragă în primul rînd atenția tineretului.

Discuție consemnată de
Hristache NAUM

La primul examen al juniorilor

Dubla întîlnire amicală dintre reprezentativele de juniori ale României și Ungariei s-a încheiat cu rezultate extrem de contradictorii. În primul meci, poloiștii oaspeți au învins cu 7—2, iar cu 24 de ore mai tîrziu, românii și-au luat revanșa cu 4—2, în condițiile unor arbitraje (F. Czapko și N. Nicolaescu) care nu au influențat rezultatele celor două întîlniri. La prima vedere această diferență ar părea bizară, deși este bine știut că la această vîrstă tinerii sportivi au, la intervale foarte scurte, comportări surprinzător de inegale. Totuși...

Primul joc s-a pierdut la un scor sever și era normal să se întîmple așa. Formația ungară a etalat o serie de incontestabile calități, fiind o bună ambasadoare a polo-ului din țara vecină, în timp ce antrenorii C. Vasiliu și P. Niculescu aliniau o echipă în care oamenii de bază (Frîncu, Fl. Slăvei, Bartolomeu, plecați în turneul din U.R.S.S. cu selecționata de tineret) de abia își revedeau coechipierii după o absență de aproape 10 zile. Și într-o luptă inegală, lipsa de omogenitate a cîntărit destul de mult, astfel că diferența de 5 puncte favorabilă elevilor cunoscutului arbitru internațional I. Bartalis apare perfect explicabilă. A doua zi echipa română, de loc descurajată de primul eșec, și-a luat o binemeritată revanșă.

Ca fiecare victorie în fața unei selecționate ungare, ea trebuie salutată cu tot respectul, rezultatul putînd să figureze la un loc de cinste în orice palmares. Dar nu trebuie uitat nici un moment că nu o superioritate tehnică sau tactică au dus la obținerea revanșei, ci mai degrabă un mare consum de energie (de data aceasta cu eficiență) și o ambiție lăudabilă a jucătorilor decișl să-și valorifice acele calități de care dispun. Pentru că a fost evident că din punct de vedere al posibilităților fizice și tehnice, juniorii noștri nu au ajuns la un standard internațional. Ei nu au încă suficientă forță în brațe și picioare și nu înoată rapid (în echipa oaspe toți jucătorii parcurg lungimile de 50 m în 27,5—28,5, iar patru dintre ei coboară sub 60,0 la „sută"). La acestea, mai trebuie adăugat și faptul că cei mai mulți dintre componenții selecționatei române nu excelează în mînuirea și pasarea balonului, ceea ce mai duce la o mare scădere în realizarea contraatacurilor și finalizarea ocaziilor favorabile în fața porții. Ca să nu mai vorbim că, exceptîndu-l pe Dan Frîncu, echipa nu dispune de vreun șuter periculos...

Totodată carențele de ordin tactic (care ar trebui să stea mai mult în atenția antrenorilor) încep să devină îngrijorătoare. Juniorii noștri nu știu să-și marcheze corect adversarii, folosind deseori mijloace neîngăduite de regulament. Iar în atac o mai veche lacună: în timpi morți toți oamenii se zbat în apă, încercînd să forțeze eliminări, și arbitrii corecți rămîn impasibili la aceste încercări, pentru ca apoi, cînd jocul curge, majoritatea să devină spectatori invitîndu-se unul pe altul la pătrunderi și demarcări în zona adversă! Iată cîteva probleme care trebuie să dea serios de gîndit...

a. v.

UN NOU LIDER ÎN „CUPA ORAȘELOR": BUCUREȘTEANUL TEODOR DRĂGAN

Pe echipe conduce, în continuare, Clujul

În zilele de 5 și 6 iulie s-a desfășurat, în București, etapa a patra din „Cupa orașelor". În prima manșă, sîmbătă — 20 km contratimp individual, pe șoseaua Olteniței — bucureșteanul Teodor Drăgan, cu vădite calități de entru rulajul de unul singur, a cîștigat în mod autoritar. Învingătorul (are 17 ani) a parcurs distanța în 28 min. și 43 sec., realizînd o medie orară de 41,760 km. În urma acestei frumoase performanțe, el a trecut în fruntea clasamentului general, iar echipa Bucureștiului a săltat un loc, fiind acum a treia. Pe locurile următoare, în proba individuală, s-au clasat, în ordine: Cr. Tudoran (Brăila) 29:16; I. Selejan (Cluj) 29:35; T. Diceanu (Brașov) 29:46; P. Kelemen (Tg. Mureș) 30:05; Tr. Repede (Cluj) 30:31; Șt. Ene (Brăila) 30:46; acesta cu o comportare sub nivelul posibilităților.

A doua zi, duminică, pe șoseaua (arhiaglomerată) spre Ploiești — varianta Buftea — ne așteptam la un atac hotărîtor al formației bucureștene, aflată „pe teren propriu", spre a-și îmbunătăți situația în clasamentul general. Dar, cu o componență eterogenă, lucrul acesta nu a fost posibil. Este drept, Suditu și Ajoghin, secondați în bună măsură de către Buduru și noul lider, au întreprins unele acțiuni. Acestea au fost anihilate de cei din Cluj și Tg. Mureș, care aveau tot interesul să mențină „statu quo", întrucît dețineau primele două locuri în clasamentul general pe echipe.

Nu înțelegem de ce forul de specialitate al Capitalei nu conlucrează mai temeinic cu cluburile pentru a prezenta o formație corespunzătoare în această importantă competiție pentru juniori și tineret.

Istoricul cursei a fost destul de scurt. O plecare ultra-rapidă, urmată de o serie de „rafale" care au subțiat plutonul lăsînd impresia că vom asista la o răfuială serioasă. Au acționat brăilenii și bucureștenii, lor alăturîndu-li-se, pe alocuri, cei din Constanța (dornici să „sară" peste ploieșteni). Dar, înainte de jumătatea cursei spiritele s-au calmat, totul decurgînd apoi ponderat, ca într-o frumoasă ieșire „în corpore", într-o toridă zi de iulie.

Manșa s-a terminat cu un sprint masiv, cîștigat de I. Ajoghin, urmat de I. Selejan și Șt. Ene. (80 km în 2h07:43. Media: 37,100 km).

Clasamente generale. Individual: 1) T. Drăgan (București) 12h 31:16; 2) I. Selejan (Cluj) 12h 31:58; 3) T. Diceanu (Brașov) 12h 32:09; 4) P. Kelemen (Tg. Mureș) 12h 32:23; 5) E. Imbuzan (Cluj) 12h 33:44; 6) M. Hrisoveri (Brăila) 12h 33:49; 7. V. Rusu (Cluj) 12h 34:02; 8). Z. Aitay (Tg. Mureș) 12h 35:23; 9) I. Ajoghin (București) 12h 35:24; 10) Gh. Toader (Brașov) 12h35:30.

Pe echipe continuă să conducă Clujul, urmat de Tg. Mureș și București.

Emil IENCEC

„FLOAREA PRIETENIEI" ARE PETALE DE AUR...

(Urmare din pag. 1)

șurile — destul de pieptișe, cîte o dată — nu i-au determinat să abandoneze. De altfel, aveam să consemnăm la sfîrșitul circuitului că doar cîțiva concurenți au acceptat să intre în Piatra Neamț urcați în mașinile organizatorilor. Încă din prima etapă, componenții județului Vrancea (9 cicliști de la Școala generală nr. 1 din comuna Străoane), supravegheați îndeaproape și îndrumați de profesorul lor, Vasile Lepădatu, s-au detașat de restul plutonului. Ar fi putut, cu siguranță, să intre primii în Roman, dar spiritul de colegialitate și faptul că întreaga competiție a avut un pronunțat caracter turistic i-a îndemnat să aștepte restul caravanei.

Etapa de a doua zi avea să fie presărată, de-a lungul întregului traseu, de numeroase evadări, individuale sau în grup. Evident, pînă la urmă cicliștii s-au regrupat și, sub razele unui soare sîrălucitor, caravana a intrat în Tîrgu Neamț

NOILE FAMILII (TEMPORARE) ALE CICLIȘTILOR

Dacă locuitorii județului Neamț au fost, cumva, neospitalieri cu cicliștii din Turul României, ei au ținut să se revanșeze și să demonstreze că ceea ce s-a petrecut nu a fost decît o întîmplare. Cînd micii cicliști au ajuns în Tg. Neamț, primirea ce li s-a făcut a fost de-a dreptul triumfală. Dar un alt fapt vrem să scoatem în evidență: 40 de familii din acest dulce tîrg al Moldovei au găzduit în casele lor — oferindu-le onoruri și confort — 40 de cicliști. Acum Mihai Naiman din Cîmpulung Muscel, Reinhold Hager din Anina au noi prieteni: copiii de vîrsta lor și familiile acestora, Ilie Cocora și Fănel Bobeică din Tg. Neamț.

CA NIȘTE EXPERIMENTAȚI CĂȚĂRĂTORI!

Pe parcursul itinerarului, cicliștii au avut de înfruntat numeroase greutăți, toate depășite grație dîrzeniei și voinței de care au dat dovadă. Dar examenul priceperii al rezistenței fizice și — nu este exagerat — al curajului, l-a udat și l-au promovat în etapa Tg. Neamț—Poiana Teiului. Ploaia și vîntul, șoseaua desfundată, presărată din metru în metru cu gropi, au pus la grea încercare caravana. În plus cicliștii au avut de urcat un drum de munte pînă la vîrful Petru Vodă din Carpații Răsăriteni. Ca niște veritabili cățărători, ei au escaladat cu brio muntele. Din fruntea coloanei, unde ne aflăm, vedem răsfirate — pe șoseaua care coboară spre barajul de la Bicaz — petalele de aur ale caravanei. În frunte, ca în toate etapele competiției, s-au aflat invincibilii cicliști din Străoani—Vrancea.

Ultima etapă, Bicaz—Piatra Neamț, s-a desfășurat în zi de sărbătoare. Duminică locuitorii satelor Tarcău, Pingărați, Viișoara, îmbrăcați în frumoasele lor costume, s-au înșiruit pe laturile panglicii de asfalt, pentru a le spune „bun venit!" și a le ura, în același timp, „drum bun!" micilor cicliști. Numeroșii turiști români și străini aflați în drum spre Bicaz sau Piatra Neamț au oprit mașinile și au coborît pentru a saluta și ei caravana.

Au fost străbătuți aproape 300 de kilometri. La sfîrșitul circuitului, în Piatra Neamț, după ce profesorul Eugen Munteanu-Baru a prezentat raportul și după ce, în numele Consiliului Național al Organizației Pionierilor, tovarășul conf. univ. Florian Moraru le-a adresat cîteva cuvinte, cicliștilor li s-au înmînat premii în obiecte și diplome. Diploma pentru cea mai bună comportare au primit-o cicliștii din Străoani—Vrancea. Au mai primit diplome echipele de cicliști din comuna Osoi, jud. Iași (pentru cel mai disciplinat colectiv), din comuna Rădoiești-Deal, jud. Teleorman (pentru cea mai tînără echipă) și, cum aminteam la început, echipa Școlii din Jimbolia, jud. Timiș (pentru cea mai temerară comportare).

Preambulul la „Floarea prieteniei" s-a încheiat. La 1 august vor pleca în circuitul cicloturistic România—Bulgaria—România componenții echipelor din județele Vrancea, Timiș, Arad și Neamț.